

|                                                          |            |
|----------------------------------------------------------|------------|
| <b>Секція Право</b>                                      |            |
| <b>УДК 343.13:347.962</b>                                |            |
| <b>Дата першого надходження статті до видання</b>        | 2026-04-15 |
| <b>Дата прийняття статті до друку після рецензування</b> | 2026-05-15 |
| <b>Дата публікації/оприлюднення</b>                      | 2026-05-30 |

## **Організаційно-правові засади забезпечення діяльності слідчого судді в кримінальному провадженні**

**Кунцьо Сергій Володимирович**

викладач кафедри судоустрою, прокуратури та адвокатури ЗВО "Львівський університет бізнесу та права"

### **Анотація**

У статті здійснено комплексне дослідження організаційно-правових засад забезпечення діяльності слідчого судді у кримінальному провадженні. Проаналізовано нормативно-правові акти, що визначають правові та організаційні механізми реалізації повноважень слідчого судді на стадії досудового розслідування, зокрема КПК України, законодавство про судоустрій і статус суддів та про Вищу раду правосуддя. Обґрунтовано, що ефективність судового контролю залежить не лише від якості процесуального регулювання, а й від рівня матеріально-технічного, кадрового та адміністративного забезпечення судової діяльності. Розкрито роль матеріально-технічних і фінансових ресурсів, що забезпечуються Державною судовою адміністрацією України, та зазначено, що їх недостатність негативно впливає на своєчасність і якість судового контролю. Особливу увагу приділено впливу цифровізації судочинства на функціонування інституту слідчого судді, а також пов'язаним із нею викликам кібербезпеки, стабільності інформаційних систем і підготовки персоналу. Досліджено значення Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, підсистеми «Електронний суд», автоматизованого розподілу справ та електронного документообігу у забезпеченні оперативності, прозорості й правової визначеності кримінального процесу. Окремо розглянуто процесуальні строки як організаційно-правовий інструмент забезпечення своєчасного судового контролю та дотримання принципу розумних строків кримінального провадження. Проаналізовано практику Верховного Суду щодо визначення та застосування процесуальних строків у діяльності слідчого судді, зокрема щодо апеляційного оскарження ухвал про встановлення строків та моменту початку обчислення строків досудового розслідування. Зроблено висновок про необхідність удосконалення організаційного забезпечення судового контролю як передумови ефективного, незалежного та своєчасного захисту прав і свобод учасників кримінального провадження.

**Ключові слова:** слідчий суддя; судовий контроль; кримінальне провадження; процесуальні строки; організаційно-правове забезпечення.

## **Organizational and Legal Foundations for Ensuring the Activity of the Investigating Judge in Criminal Proceedings**

**Kuntso Sergii**

Lecturer at the Department of Judiciary, Prosecutor's Office and Advocacy of the Higher Educational Institution "Lviv University of Business and Law"

**Annotation**

The article provides a comprehensive analysis of the organizational and legal foundations for ensuring the activity of the investigating judge within criminal proceedings. It examines the regulatory framework governing the powers of the investigating judge, including the Criminal Procedure Code of Ukraine, legislation on the judiciary and the status of judges, and the law on the High Council of Justice. It is substantiated that the effectiveness of judicial control depends not only on the quality of procedural regulation but also on the level of material, technical, personnel, and administrative support of judicial activity. The article reveals the role of material, technical, and financial resources provided through the State Judicial Administration of Ukraine and notes that their insufficiency adversely affects the timeliness and quality of judicial review. Particular attention is paid to the impact of the digitalization of justice on the functioning of the investigating judge, as well as to the related challenges of cybersecurity, stability of information systems, and staff training. The study examines the significance of the Unified Judicial Information and Telecommunication System, the "Electronic Court" subsystem, automated case distribution, and electronic document circulation in ensuring efficiency, transparency, and legal certainty of the criminal process. Procedural time limits are considered separately as an organizational and legal instrument for guaranteeing timely judicial control and compliance with the principle of reasonable time. The practice of the Supreme Court is analysed regarding the determination and application of procedural time limits in the activity of the investigating judge, in particular the appellate review of rulings establishing time limits and the moment of commencement of the pre-trial investigation period. It is concluded that improving the organizational support of judicial control is a prerequisite for the effective, independent, and timely protection of the rights and freedoms of participants in criminal proceedings.

**Keywords:** investigating judge; judicial control; criminal proceedings; procedural time limits; organizational and legal support.

**Вступ**

Організаційно-правове забезпечення діяльності слідчого судді слід розуміти як комплекс взаємопов'язаних нормативних приписів, управлінських механізмів, інституційних інструментів та адміністративних процедур, спрямованих на формування належних умов для реалізації функції судового контролю у кримінальному провадженні. Ефективне здійснення процесуальних повноважень слідчого судді є неможливим без належного функціонування організаційної інфраструктури судової системи, яка охоплює питання матеріально-технічного, кадрового, інформаційного та адміністративного забезпечення, а також гарантії незалежності судової влади. Метою цієї статті є комплексний аналіз організаційно-правових засад забезпечення діяльності слідчого судді в умовах сучасного кримінального процесу.

**Результати**

Організаційно-правові засади діяльності слідчого судді базуються на комплексі взаємопов'язаних нормативно-правових актів, основними серед яких є: КПК України [1] – містить основні положення про повноваження слідчого судді, процедури звернення з клопотаннями, строки розгляду, механізми ухвалення та оскарження процесуальних рішень тощо; Закон України “Про судоустрій і статус суддів” [2] – визначає загальні організаційні засади функціонування суддів, гарантії їх незалежності та організаційні обов'язки; Закон України “Про Вищу раду правосуддя” [3] та інші акти, що регламентують порядок призначення, дисциплінарну відповідальність та управління судовою системою. Ці нормативно-правові документи формують правові кордони

діяльності слідчого судді, встановлюють процедурні вимоги, строки, підстави і порядок здійснення судового контролю над діями органів досудового розслідування та визначають організаційні умови для структурованого середовища реалізації його процесуальних повноважень.

Матеріально-технічне забезпечення діяльності слідчого судді становить системну сукупність умов і ресурсів, необхідних для належного здійснення судового контролю на стадії досудового розслідування. У науковій доктрині воно розглядається як одна з ключових організаційно-правових гарантій ефективності правосуддя, оскільки забезпечує реальну можливість реалізації повноважень суду, передбачених кримінальним процесуальним законодавством [1].

Це регламентується комплексом нормативно-правових актів різного рівня. Відповідно до ст. 130 Конституції України [4] та ст. 147-149 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” [2], держава зобов’язана забезпечити належні умови для функціонування судів, включаючи фінансове та матеріально-технічне забезпечення їх діяльності. Такий підхід узгоджується з міжнародними стандартами [5, с. 8], зокрема Рекомендацією Комітету Міністрів Ради Європи CM/Rec(2010)12 [6], яка підкреслює необхідність надання судовій владі достатніх ресурсів для виконання її функцій.

Фінансове забезпечення є базисом функціонування всієї матеріально-технічної системи. Відповідно до Бюджетного кодексу України фінансування судів здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету, а розпорядником бюджетних коштів виступає Державна судова адміністрація (ДСА) України [7]. Недостатність бюджетного фінансування, що неодноразово фіксувалася у звітах ДСА України [8; 9; 10], призводить до обмеження можливостей судів у частині забезпечення належного рівня технічного оснащення; модернізації інформаційних систем; утримання приміщень судів. Це, у свою чергу, впливає на здатність слідчого судді здійснювати оперативний та ефективний судовий контроль.

Належні умови розгляду клопотань (приміщення судів, зали судових засідань, спеціальні приміщення для утримання осіб під вартою, засоби безпеки), особливо пов’язаних із застосуванням запобіжних заходів, мають вагомe значення для дотримання прав людини, зокрема права на свободу та особисту недоторканність. Функції організації матеріально-технічного забезпечення покладено на ДСА України, її територіальні управління та апарат суду. Науковці О. Дрозд та Л. Сорока зазначають, що організаційна спроможність апарату суду є вагомим фактором ефективності судового контролю [11]. Натомість, недостатній рівень матеріально-технічного забезпечення має системний негативний вплив на кримінальні провадження, зокрема призводить до затримок у розгляді клопотань, ускладнює дотримання процесуальних строків, знижує якість судового контролю, створює ризики порушення прав учасників процесу.

Важливим елементом матеріально-технічного забезпечення є наявність сучасних технічних засобів, необхідних для здійснення процесуальних функцій. Відповідно до ст. 107 КПК України обов’язковою є повна фіксація судового засідання технічними засобами, що зумовлює необхідність оснащення судів відповідною аудіо- та відеотехнікою [11]. Важливу роль відіграє функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (ЄСІТС), яка забезпечує електронний документообіг, автоматизований розподіл справ, доступ до матеріалів провадження, взаємодію між судом і учасниками процесу, можливість дистанційної участі [12].

Окремо слід відзначити цифровізацію судового контролю в кримінальному провадженні, що на сучасному етапі розвитку правової системи України виступає технічним інструментом модернізації судочинства, а також самостійним організаційно-правовим чинником удосконалення процесуальних відносин у судовій системі України. Це значною мірою впливає на ефективність діяльності слідчого судді, дотримання

розумних строків та реалізацію процесуальних гарантій учасників кримінального провадження.

У сучасних наукових працях, зокрема Я. Берназюка [13], В. Борщенко [5], В. Гусевої [14], наголошується на поступовій трансформації судової системи України під впливом цифрових технологій. Запровадження та поетапне функціонування ЄСІТС, у тому числі підсистеми “Електронний суд”, істотно трансформуює організацію судового контролю на стадії досудового розслідування. У цьому контексті цифрові інструменти забезпечують оперативність надходження процесуальних документів, мінімізують часові витрати на їх реєстрацію, розподіл та передачу слідчому судді, а також знижують ризики організаційних збоїв, пов’язаних із паперовим документообігом [15, с. 60].

З організаційної точки зору електронна форма подання клопотань, скарг і заяв до слідчого судді сприяє оптимізації внутрішніх адміністративних процесів суду, оскільки усуває необхідність додаткових технічних дій апарату суду, пов’язаних із фізичним прийняттям, копіюванням і розподілом матеріалів. Це, у свою чергу, дозволяє зосередити кадрові та часові ресурси на безпосередньому забезпеченні судового розгляду, що має істотне значення в умовах підвищеного навантаження на слідчих суддів.

Організаційною перевагою функціонування ЄСІТС є також підвищення прозорості судового контролю, оскільки електронні системи дозволяють відстежувати рух матеріалів, фіксувати всі процесуальні дії та часові параметри їх вчинення. Це створює додаткові умови для внутрішнього та зовнішнього контролю за діяльністю слідчого судді, а також для оцінки ефективності організації судової роботи в конкретному суді [16].

Водночас цифровізація судового контролю висуває нові організаційні виклики, пов’язані з необхідністю належного технічного забезпечення судів, стабільного функціонування інформаційних систем, кібербезпеки та підготовки персоналу апарату суду і самих суддів до роботи в електронному середовищі. Недостатній рівень технічної оснащеності або перебої в роботі електронних сервісів можуть нівелювати потенційні переваги цифровізації та, навпаки, створювати додаткові затримки у здійсненні судового контролю.

Крім того, організаційний аспект цифровізації охоплює питання уніфікації судової практики, оскільки електронні системи сприяють стандартизації процесуальних форм, шаблонів рішень і процедур розгляду клопотань слідчим суддею. Це позитивно впливає на передбачуваність судових рішень, рівність процесуальних можливостей сторін та загальний рівень правової визначеності в кримінальному провадженні.

Слід відзначити, що одним із важливих організаційно-правових механізмів забезпечення принципів незалежності, об’єктивності та неупередженості судової діяльності на стадії досудового розслідування є автоматизований розподіл справ між слідчими суддями. Його регламентує низка нормативно-правових та підзаконних актів, зокрема: ст. 5 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” [2]; ст. 35 КПК України [1]; Положення про автоматизовану систему документообігу суду (затверджене рішенням Ради суддів України від 26 листопада 2010 року № 30 (у редакціях зі змінами) [17]; акти органів суддівського врядування; акти Державної судової адміністрації України; акти щодо функціонування ЄСІТС; внутрішні організаційні документи судів.

З організаційної точки зору автоматизований розподіл справ виступає адміністративно-процесуальним фільтром, який унеможливорює будь-яке вибіркове або дискреційне втручання в механізм формування судового складу, мінімізуючи людський фактор.

За результатами аналізу даних Google Scholar науковцем М. Малянчук встановлено, що протягом 2021-2025 рр. опубліковано 1220 наукових праць, присвячених проблематиці цифровізації правосуддя. Водночас значна частина цих досліджень

сфокусована на функціонуванні окремих елементів ЄСІТС, зокрема підсистеми “Електронний суд” та модулів відеоконференцзв’язку. Разом із тим цифрова трансформація судочинства має значно ширший характер і не обмежується лише електронним документообігом чи дистанційною участю в судових засіданнях. До недостатньо досліджених аспектів належать, зокрема, цифровізація стадії виконання судових рішень, визначення правового статусу електронних довіреностей, а також виклики, пов’язані з використанням технологій штучного інтелекту у сфері правосуддя [18, с. 38].

Адміністративне забезпечення діяльності слідчого судді слід розглядати як сукупність внутрішньоорганізаційних управлінських механізмів, процедур та ресурсів, спрямованих на створення належних умов для реалізації судових повноважень у межах кримінального провадження. На відміну від процесуального регулювання, яке визначає юридичні межі діяльності судді, адміністративний компонент забезпечує її практичну реалізацію через належну організацію документообігу, інформаційного супроводу та координації дій працівників апарату суду. З огляду на це, адміністративне забезпечення виступає своєрідним “операційним середовищем” здійснення судового контролю, від якості якого залежить технічна своєчасність розгляду процесуальних питань та фактична здатність суду виконувати покладені на нього функції.

Ефективність адміністративного забезпечення значною мірою визначається рівнем внутрішньої координації діяльності структурних підрозділів суду. Належна організація управлінських процесів передбачає:

- чіткий розподіл функціональних обов’язків між працівниками апарату суду;
- встановлення стандартизованих процедур обробки процесуальних документів;
- впровадження механізмів внутрішнього контролю за строками виконання завдань;
- оперативну взаємодію між суддею та працівниками апарату.

За відсутності ефективної координації виникають організаційні ризики, пов’язані з дублюванням функцій, затримками у передачі матеріалів, порушенням логістики документообігу, що в кінцевому результаті негативно впливає на строки розгляду процесуальних питань.

Особливого значення набуває забезпечення належного обліку, зберігання та руху процесуальних документів. В умовах інтенсивного документообігу, характерного для досудової стадії кримінального провадження, будь-які порушення у цій сфері можуть призвести до втрати або несвоєчасного опрацювання матеріалів, порушення процесуальних строків, створення підстав для оскарження судових рішень. Тому адміністративні процедури мають бути спрямовані на забезпечення повної відслідковуваності руху документів, їх своєчасної реєстрації та належного зберігання, що є важливою складовою принципу правової визначеності.

Рівень адміністративної спроможності суду безпосередньо залежить від кількісних і якісних характеристик кадрового складу апарату суду. Недостатня укомплектованість посад, висока плинність кадрів або недостатній рівень професійної підготовки працівників можуть істотно знижувати ефективність організаційного забезпечення діяльності слідчого судді [11, с. 127-128]. Зокрема, перевантаженість працівників апарату призводить до збільшення часу обробки процесуальних документів, зростання ймовірності технічних помилок і порушення встановлених процедур взаємодії між структурними підрозділами суду. У свою чергу, належний рівень професійної підготовки персоналу забезпечує оперативність, точність і передбачуваність адміністративних процесів.

Досудове розслідування характеризується високим рівнем процесуальної динаміки та значною кількістю невідкладних питань, що потребують негайного судового реагування. У таких умовах адміністративне забезпечення виступає вагомим



чинником забезпечення оперативності діяльності слідчого судді. Неефективність внутрішніх організаційних процедур (затримки у реєстрації клопотань, несвоєчасне повідомлення учасників процесу або порушення логістики документів) фактично нівелює можливість своєчасного здійснення судового контролю. Це, у свою чергу, може призвести до порушення прав і свобод учасників кримінального провадження, незважаючи на формальне існування відповідних процесуальних гарантій.

Організаційні аспекти діяльності слідчого судді у кримінальному провадженні нерозривно пов'язані з нормативно закріпленою системою процесуальних строків, у межах яких здійснюється судовий контроль за рішеннями, діями чи бездіяльністю органів досудового розслідування та прокурора. У КПК України строки розгляду клопотань і скарг слідчим суддею мають імперативний характер, що свідчить про їх функціональне призначення як організаційно-правового інструменту забезпечення оперативності та результативності досудового провадження.

Загальною нормативною основою строкового регулювання виступає стаття 28 КПК України, яка закріплює принцип розумних строків кримінального провадження [1]. Вважаємо, що у доктринальному вимірі цей принцип розглядається не лише як декларативна процесуальна вимога, а як комплексна організаційна гарантія, що покладає на суд, зокрема на слідчого суддю, обов'язок забезпечити таку процесуальну динаміку, за якої втручання у права особи є мінімальним за часом і пропорційним поставленим завданням кримінального провадження. Саме через систему чітко визначених строків реалізується здатність судового контролю бути ефективним, а не суто формальним.

Спеціалізовані процесуальні строки, встановлені кримінальним процесуальним законодавством для розгляду клопотань слідчим суддею, мають виражене організаційно-правове призначення та спрямовані на забезпечення оперативності судового контролю на стадії досудового розслідування. Нормативна конструкція таких строків відображає прагнення законодавця забезпечити належний баланс між потребами кримінального провадження та необхідністю невідкладного захисту фундаментальних прав і свобод особи.

Так, положення ст. 184 КПК України передбачають обов'язок невідкладного розгляду клопотань про застосування запобіжних заходів, що обумовлено високим ступенем потенційного втручання у конституційне право особи на свободу та особисту недоторканність. Аналогічний підхід закріплений і у ст. 206 КПК України, відповідно до якої слідчий суддя зобов'язаний без зволікання реагувати на будь-які випадки незаконного обмеження свободи особи [1]. У функціонально-організаційному аспекті зазначені норми формують особливий режим терміновості розгляду окремих категорій процесуальних матеріалів та визначають алгоритм координації дій між слідчим суддею й апаратом суду.

Водночас стаття 172 КПК України встановлює граничний строк розгляду клопотання про накладення арешту на майно, який не може перевищувати двох діб із моменту його надходження до суду [1]. Доктринальне осмислення цієї норми дозволяє дійти висновку, що законодавець намагається забезпечити співмірність між необхідністю ефективного судового контролю за втручанням у право власності та інтересами органів досудового розслідування щодо своєчасного збереження доказової бази. З організаційної точки зору така модель потребує раціонального планування часових ресурсів суду, а також належного розподілу процесуального навантаження між слідчими суддями.

Самостійну категорію становлять строки розгляду скарг на рішення, дії або бездіяльність слідчого чи прокурора, врегульовані статтями 303–307 КПК України. Зокрема, ст. 306 КПК України визначає, що такі скарги мають бути розглянуті не пізніше сімдесяти двох годин із моменту їх надходження до суду, а у випадках, пов'язаних із

затриманням особи, — невідкладно [1]. У контексті організації судового контролю наведені положення спрямовані на недопущення ситуацій, за яких процесуальна бездіяльність органів досудового розслідування фактично унеможлиблює реалізацію прав сторони захисту або потерпілого.

У науковій доктрині обґрунтовано підкреслюється, що строковий характер судового контролю на стадії досудового розслідування виконує дві взаємопов'язані функції. З одного боку, він забезпечує належну процесуальну динаміку кримінального провадження, а з іншого — виступає критерієм оцінювання ефективності діяльності слідчого судді як суб'єкта судового контролю. Порушення встановлених законом строків, навіть за формальної законності процесуальних дій, фактично нівелює сутність судового контролю як механізму гарантування прав людини та може спричиняти порушення принципу “розумного строку” як у розумінні національного законодавства, так і практики ЄСПЛ.

За таких умов особливого значення набувають внутрішні організаційні механізми функціонування суду, зокрема ефективний розподіл навантаження між слідчими суддями, чітка регламентація процедур реєстрації та підготовки матеріалів до розгляду, а також наявність уніфікованих стандартів внутрішньої організації судової роботи. Лише за умови належного адміністративного забезпечення процесуальні строки, передбачені КПК України, набувають не декларативного, а реального правозахисного змісту, забезпечуючи ефективний і своєчасний судовий контроль за дотриманням прав учасників кримінального провадження.

Аналіз практики Верховного Суду свідчить про те, що питання дотримання процесуальних строків у діяльності слідчого судді виходить за межі суто технічного аспекту процесуального регулювання та набуває значення самостійної організаційно-правової проблематики, безпосередньо пов'язаної з ефективністю кримінального провадження та гарантуванням прав людини.

Однією з ключових правових позицій Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду є висновок щодо можливості апеляційного оскарження ухвали слідчого судді про встановлення строків для здійснення процесуальних дій, необхідних для завершення досудового розслідування. Так, у постанові від 24 вересня 2024 року у справі № 761/26342/22 Верховний Суд дійшов висновку, що ухвали слідчого судді, якими визначаються часові межі здійснення процесуальних дій у межах досудового розслідування, мають істотне процесуальне значення та підлягають апеляційному перегляду. Суд мотивував це тим, що подібні рішення безпосередньо впливають на тривалість досудового розслідування та загальну процесуальну динаміку кримінального провадження [19].

На наш погляд, зазначена правова позиція має принципове організаційне значення, оскільки фактично визнає процесуальні строки елементом управління кримінальним провадженням. Відтак належне визначення строків судом безпосередньо пов'язується із забезпеченням стандарту “розумного строку”, закріпленого у ч. 1 ст. 28 КПК України [1].

Інший аспект правозастосовної практики Верховного Суду стосується визначення моменту початку обчислення строків досудового розслідування. Суд неодноразово наголошував на необхідності об'єктивного та правово визначеного підходу до встановлення початкового моменту перебігу строків, оскільки саме це має визначальне значення для оцінки дотримання стандарту “розумного строку” як у національному, так і міжнародному вимірах. Зокрема, у постанові колегії Першої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду, ухваленій у серпні 2025 року у справі № 363/4797/19, прямо зазначено, що строк досудового розслідування підлягає обчисленню з моменту повідомлення особі про першу підозру, що забезпечує передбачуваність і правову визначеність процесуального регулювання [20].

Разом із тим практика застосування кримінального процесуального законодавства демонструє наявність низки організаційних труднощів, пов'язаних із правильним визначенням та практичною реалізацією процесуальних строків у діяльності слідчого судді. У певних випадках суди апеляційної та касаційної інстанцій змушені оцінювати не лише правомірність конкретних процесуальних рішень, а й їх потенційний вплив на виникнення необґрунтованих затримок або непропорційних обмежень прав учасників кримінального провадження, що безпосередньо кореспондується із принципом "розумних строків".

Зазначений підхід Верховного Суду свідчить про усвідомлення взаємозв'язку між правильним застосуванням процесуальних норм та належною організацією судової діяльності. Він підкреслює необхідність системного та виваженого підходу до встановлення процесуальних строків слідчим суддею, що має враховуватися при плануванні робочого навантаження суду, організації внутрішніх адміністративних процедур та ухваленні процесуальних рішень.

Отже, практика Верховного Суду переконливо демонструє, що порушення або неналежне визначення процесуальних строків слідчим суддею слід розглядати не лише як формальне відхилення від вимог кримінального процесуального закону, а як суттєвий організаційно-правовий недолік, здатний негативно впливати на ефективність кримінального провадження та рівень гарантування прав людини на стадії досудового розслідування

### Висновки

Підсумовуючи викладене, слід констатувати, що матеріально-технічне, кадрове та адміністративне забезпечення діяльності слідчого судді становить невід'ємну складову організаційно-правового механізму реалізації судового контролю у кримінальному провадженні. Належний рівень такого забезпечення сприяє своєчасному ухваленню законних і обґрунтованих процесуальних рішень, підвищує ефективність захисту прав і свобод учасників кримінального провадження та позитивно впливає на загальну результативність функціонування кримінальної юстиції. Водночас недоліки у сфері організаційного забезпечення здатні істотно знизити ефективність діяльності інституту слідчого судді навіть за умов належного нормативного регулювання відповідних процесуальних механізмів.

### Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88. (Документ 4651-VI, чинний, поточна редакція – від 01.08.2025, підстава - 4560-IX). URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/4651-17?utm\\_source=chatgpt.com#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/4651-17?utm_source=chatgpt.com#Text)
2. Закон України "Про судоустрій і статус суддів". Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 31, ст.545. (Документ 1402-VIII, чинний, поточна редакція – від 04.06.2025, підстава - 4433-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>
3. Закон України "Про Вищу раду правосуддя". Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 7-8, ст.50. (Документ 1798-VIII, чинний, поточна редакція — Редакція від 15.04.2024, підстава - 3588-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text>
4. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141. (Документ 254к/96-ВР, чинний, поточна редакція – від 01.01.2020, підстава - 27-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
5. Борщенко В.В. Інформаційні технології в судочинстві: сучасний стан та перспективи. Вісник Одеського національного університету. Правознавство. Том 26, №



1. 2024. С. 7-11. URL: <https://journals.visnyk-onu.od.ua/index.php/law/article/view/471/461>
6. Рекомендація CM/Rec (2010)12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки. Документ 994\_a38, поточна редакція – прийняття від 17.11.2010. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994\\_a38#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a38#Text)
7. Бюджетний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 50-51, ст.572. (Документ 2456-VI, чинний, поточна редакція — Редакція від 01.01.2026, підстава - 4225-IX, 4695-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
8. Звіт про діяльність Державної судової адміністрації України за 2021 р. ДСА України. URL: [https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/zvit\\_t.v.o.\\_golovy\\_dsa\\_ukrayiny\\_pro\\_diyalnist.pdf?utm\\_source=chatgpt.com](https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/zvit_t.v.o._golovy_dsa_ukrayiny_pro_diyalnist.pdf?utm_source=chatgpt.com)
9. Фінансова звітність Державної судової адміністрації України. ДСА України. URL: [https://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/finansova\\_zvitnist/?utm\\_source=chatgpt.com](https://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/finansova_zvitnist/?utm_source=chatgpt.com)
10. Звіт про результати аудиту ефективності використання бюджетних коштів на забезпечення виконання функцій та завдань апеляційними господарськими судами. Затверджено Рішення Рахункової палати 19.12.2023 р. №30-1. URL: [https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Collegium/2023/30-1\\_2023/Zvit\\_30-1\\_2023.pdf?utm\\_source=chatgpt.com](https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Collegium/2023/30-1_2023/Zvit_30-1_2023.pdf?utm_source=chatgpt.com)
11. Дрозд О., Сорока Л. Місце і роль апарату суду в організаційному забезпеченні діяльності суду. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2023 № 61. С. 126-129. URL: <https://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc61/25.pdf>
12. Указ Президента України Про Річну національну програму під егідою Комісії Україна - НАТО на 2021 рік. Про Річну національну програму під егідою Комісії Україна - НАТО на 2021 рік. (Документ 189/2021, чинний, поточна редакція – від 11.05.2021). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/189/2021#Text>
13. Берназюк Ян. Штучний інтелект та система правосуддя України: результати співпраці у році, що минув. Платформа “Конституціоналіст”. URL: <https://so.supreme.court.gov.ua/authors/934/shtuchnyi-intelekt-ta-systema-pravosuddia-ukrayiny-rezultaty-spiivpratsi-u-rotsi-sh%D1%81ho-mynuv>
14. Гусева В.О. Перспективи впровадження інноваційних технологій у практику розслідування кримінальних правопорушень. Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу в умовах воєнного стану. ХНУВС. Харків, 2022. С. 170-173. URL: [https://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/14929/Perspektyvy%20vprovadzhennia\\_Husieva\\_2022.pdf?sequence=1](https://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/14929/Perspektyvy%20vprovadzhennia_Husieva_2022.pdf?sequence=1)
15. Барабаш О.О. Цифровізація правосуддя у контексті впровадження системи е-суд: виклики та завдання. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. № 1 (2023). С. 57-66. URL: <https://journals.lvduvs.lviv.ua/index.php/law/article/view/564/558>
16. Положення про автоматизовану систему документообігу суду (зі змінами, внесеними згідно із рішенням Ради суддів України від 13.11.2025 № 50, погодженими наказом ДСА України від 27.11.2025 № 460). Рада суддів України. URL: <https://court.gov.ua/sudova-vlada/969076/polozhenniapasds/>
17. Положення про автоматизовану систему документообігу суду (зі змінами). Рада суддів України. Рішення від 26 листопада 2010 року № 30. URL: <https://court.gov.ua/sudova-vlada/969076/polozhenniapasds/>

18. Мелянчук М. Цифровізація цивільного судочинства: новели та перспективи. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Юридичні науки. 1(129). 2025. С. 38-44. URL: <https://legal.bulletin.knu.ua/uk/article/view/3639/3310>

19. Постанова від 16.09.2024 № 761/26342/22 Касаційний кримінальний суд. Верховний Суд. URL: [https://opendatabot.ua/court/121847380-ed0b89de5d6e4dc68f91afee90349c0a?\\_gl=1\\*j0p1vt\\*\\_ga\\*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw\\*\\_ga\\_OSS0PS3NLJ\\*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjUxNzQkajI2JGwwJGgw](https://opendatabot.ua/court/121847380-ed0b89de5d6e4dc68f91afee90349c0a?_gl=1*j0p1vt*_ga*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw*_ga_OSS0PS3NLJ*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjUxNzQkajI2JGwwJGgw)

20. Постанова від 05.08.2025 № 363/4797/19. Касаційний кримінальний суд. Верховний Суд. URL: [https://opendatabot.ua/court/129461747-5747133614955e9c263e369c965d470d?\\_gl=1\\*o9wwq2\\*\\_ga\\*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw\\*\\_ga\\_OSS0PS3NLJ\\*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjQ0OTYkajM0JGwwJGgw](https://opendatabot.ua/court/129461747-5747133614955e9c263e369c965d470d?_gl=1*o9wwq2*_ga*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw*_ga_OSS0PS3NLJ*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjQ0OTYkajM0JGwwJGgw)

## References

1. Criminal Procedure Code of Ukraine. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), 2013, No. 9-10, No. 11-12, No. 13, Art. 88. (Document 4651-VI, in force, current version – dated 01.08.2025, basis - 4560-IX). URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/4651-17?utm\\_source=chatgpt.com#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/4651-17?utm_source=chatgpt.com#Text)

2. Law of Ukraine “On the Judiciary and the Status of Judges”. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), 2016, No. 31, Art. 545. (Document 1402-VIII, in force, current version – dated 04.06.2025, basis - 4433-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>

3. Law of Ukraine “On the High Council of Justice”. Bulletin of the Verkhovna Rada (VVR), 2017, No. 7-8, Art. 50. (Document 1798-VIII, in force, current version - Edition dated 15.04.2024, basis - 3588-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text>

4. Constitution of Ukraine. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), 1996, No. 30, Art. 141. (Document 254k/96-VR, in force, current version - dated 01.01.2020, basis - 27-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

5. Borshchenko V.V. Information technologies in judicial proceedings: current state and prospects. Bulletin of the Odessa National University. Jurisprudence. Volume 26, No. 1. 2024. P. 7-11. URL: <https://journals.visnyk-onu.od.ua/index.php/law/article/view/471/461>

6. Recommendation CM/Rec (2010)12 of the Committee of Ministers of the Council of Europe to member states on judges: independence, efficiency and responsibilities. Document 994\_a38, current version - adopted on 17.11.2010. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994\\_a38#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a38#Text)

7. Budget Code of Ukraine. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), 2010, No. 50-51, p. 572. (Document 2456-VI, current, current version - Edition dated 01.01.2026, basis - 4225-IX, 4695-IX). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>

8. Report on the activities of the State Judicial Administration of Ukraine for 2021. SJA of Ukraine. URL: [https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/zvit\\_t.v.o.\\_golovy\\_dsa\\_ukrayiny\\_pro\\_diyalnist\\_.pdf?utm\\_source=chatgpt.com](https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/zvit_t.v.o._golovy_dsa_ukrayiny_pro_diyalnist_.pdf?utm_source=chatgpt.com)

9. Financial reporting of the State Judicial Administration of Ukraine. SJA of Ukraine. URL: [https://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/finansova\\_zvitnist/?utm\\_source=chatgpt.com](https://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/finansova_zvitnist/?utm_source=chatgpt.com)

10. Report on the results of the audit of the effectiveness of the use of budget funds to ensure the performance of functions and tasks by appellate commercial courts. Approved by the Decision of the Accounting Chamber of 19.12.2023 No. 30-1. URL: [https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Collegium/2023/30-1\\_2023/Zvit\\_30-1\\_2023.pdf?utm\\_source=chatgpt.com](https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Collegium/2023/30-1_2023/Zvit_30-1_2023.pdf?utm_source=chatgpt.com)

11. Drozd O., Soroka L. The place and role of the court apparatus in the organizational support of the court's activities. Scientific Bulletin of the International Humanitarian University.

Ser.: Jurisprudence. 2023 No. 61. P. 126-129. URL: <https://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc61/25.pdf>

12. Decree of the President of Ukraine On the Annual National Program under the auspices of the Ukraine-NATO Commission for 2021. On the Annual National Program under the auspices of the Ukraine-NATO Commission for 2021. (Document 189/2021, in force, current version - from 05/11/2021). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/189/2021#Text>

13. Bernazyuk Yan. Artificial Intelligence and the Justice System of Ukraine: Results of Cooperation in the Past Year. Platform "Constitutionalist". URL: <https://so.supreme.court.gov.ua/authors/934/shtuchnyi-intelekt-ta-systema-pravosuddia-ukrainy-rezultaty-spivpratsi-u-rotsi-sh%D1%81ho-mynuv>

14. Guseva V.O. Prospects for the introduction of innovative technologies into the practice of criminal investigation. Modern trends in the development of forensics and criminal proceedings under martial law. KhNUVS. Kharkiv, 2022. P. 170-173. URL: [https://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/14929/Perspektyvy%20vprovadzhennia\\_Husieva\\_2022.pdf?sequence=1](https://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/14929/Perspektyvy%20vprovadzhennia_Husieva_2022.pdf?sequence=1)

15. Barabash O.O. Digitalization of justice in the context of the implementation of the e-court system: challenges and tasks. Scientific Bulletin of the Lviv State University of Internal Affairs. Legal Series. No. 1 (2023). P. 57-66. URL: <https://journals.lvduvs.lviv.ua/index.php/law/article/view/564/558>

16. Regulations on the Automated Court Document Management System (as amended by the Decision of the Council of Judges of Ukraine dated 13.11.2025 No. 50, approved by the Order of the State Judicial Administration of Ukraine dated 27.11.2025 No. 460). Council of Judges of Ukraine. URL: <https://court.gov.ua/sudova-vlada/969076/polozhenniapasds/>

17. Regulations on the Automated Court Document Management System (as amended). Council of Judges of Ukraine. Decision of November 26, 2010 No. 30. URL: <https://court.gov.ua/sudova-vlada/969076/polozhenniapasds/>

18. Melyanchuk M. Digitalization of civil proceedings: novelties and prospects. Bulletin of the Taras Shevchenko National University of Kyiv. Legal Sciences. 1(129). 2025. P. 38-44. URL: <https://legal.bulletin.knu.ua/uk/article/view/3639/3310>

19. Resolution of September 16, 2024 No. 761/26342/22 Cassation Criminal Court. Supreme Court. URL: [https://opendatabot.ua/court/121847380-ed0b89de5d6e4dc68f91afee90349c0a?\\_gl=1\\*j0p1vt\\*\\_ga\\*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw\\*\\_ga\\_0SS0PS3NLJ\\*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjUxNzQkajI2JGwwJGgw](https://opendatabot.ua/court/121847380-ed0b89de5d6e4dc68f91afee90349c0a?_gl=1*j0p1vt*_ga*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw*_ga_0SS0PS3NLJ*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjUxNzQkajI2JGwwJGgw)

20. Resolution of 05.08.2025 No. 363/4797/19. Criminal Court of Cassation. Supreme Court. URL: [https://opendatabot.ua/court/129461747-5747133614955e9c263e369c965d470d?\\_gl=1\\*o9wwq2\\*\\_ga\\*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw\\*\\_ga\\_0SS0PS3NLJ\\*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjQ0OTYkajM0JGwwJGgw](https://opendatabot.ua/court/129461747-5747133614955e9c263e369c965d470d?_gl=1*o9wwq2*_ga*MTQxMjQwMjcwMi4xNzU2NzU3OTYw*_ga_0SS0PS3NLJ*czE3NzQ2MjQzOTEkbzYkZzEkdDE3NzQ2MjQ0OTYkajM0JGwwJGgw)